

Č.j.: 3R64/03-Ku

V Brně dne 25.11.2003

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 4.11.2003 podaném zadavatelem - Česká republika - Ministerstvo pro místní rozvoj, za kterou jedná ministr JUDr. Pavel Němec, se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4.10.2003 č.j. S 564-R/03-607/140/ZH ve věci přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 24.6.2003 č.j.: 16084/2003-20, o výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži na „projekt pro územní řízení, projekt pro stavební řízení, projekt pro výběr dodavatele a zajištění autorského dozoru akce bytové výstavby v Kolíně, lokalita KASÁRNA“, zadané podle druhé části zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., v Obchodním věstníku č 15/03, ze dne 16.4.2003 pod zn. 169105-15/03,

m ě n í m

podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., a zákona č. 226/2002 Sb. na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, napadené rozhodnutí č.j. S 564-OR/03-607/140/ZH ze dne 4.10.2003 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže takto:

Rozhodnutí zadavatele Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 24.6.2003 č.j.: 16084/2003-20 v obchodní veřejné soutěži na „projekt pro územní řízení, projekt pro stavební řízení, projekt pro výběr dodavatele a zajištění autorského dozoru akce bytové výstavby v Kolíně, lokalita KASÁRNA“, vyhlášené v Obchodním věstníku č 15/03, ze dne 16.4.2003 pod zn. 169105-15/03, se podle ustanovení § 59 písm. b) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.,

p o t v r z u j e

a návrh ze dne 4.8.2003 společnosti VPÚ DECO PRAHA, a.s., se sídlem Podbabská 20/1014, 160 00 Praha 6 a společnosti SATER – PROJEKT, s.r.o., se sídlem Plynářská 671, 280 00 Kolín IV, na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách se

z a m í t á.

Odůvodnění

Česká republika - Ministerstvo pro místní rozvoj, za kterou jedná ministr JUDr. Pavel Němec, se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1, (dále jen „zadavatel“) vyhlásila obchodní veřejnou soutěž v Obchodním věstníku č. 15/03 pod zn. 169105-15/03 ze dne 16.4.2003 na „projekt pro územní řízení, projekt pro stavební řízení, projekt pro výběr dodavatele a zajištění autorského dozoru akce bytové výstavby v Kolíně, lokalita KASÁRNA“, podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. (dále jen „zákon“).

Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 30.5.2003 vyplývá, že zadavatel obdržel do konce soutěžní lhůty 11 nabídek, z nichž žádná nebyla vyřazena ze soutěže.

Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 23.6.2003, obsahuje návrh na vyřazení 1 nabídky. Nabídky byly hodnoceny jednotlivými členy komise podle kritérií vyhlášených v podmínkách soutěže:

- A. Reference uchazeče (významné zakázky obdobného charakteru uskutečněné uchazečem v posledních pěti letech v oblasti bytové a související infrastrukturní výstavby, realizované zakázky v oblasti bytové a související infrastrukturní výstavby v současné době, zakázky uskutečněné uchazečem v posledních pěti letech a spolufinancované z fondu EU) - váha 28%
- B. Nabídnuté složení pracovního týmu, jehož členové se budou podílet na realizaci této veřejné zakázky, jejich profesní skladba, včetně referenčních zakázek, na kterých se tito pracovníci podíleli, celkový (maximální) počet pracovníků, které uchazeč nabízí vyčlenit pro plnění této veřejné zakázky - váha 25%
- C. Výše nabídkové ceny - váha 22%
- D. Časový harmonogram prací - váha 15%
- E. Materiální, technické a programové vybavení k plnění této veřejné zakázky - váha 10%

Komise se na základě výsledku bodového hodnocení shodla na pořadí nabídek:

1. HYDROPROJEKT CZ, a.s., Tábořská 31, Praha 4
2. CENTROPROJEKT Zlín, a.s., Štefánikova 167, Zlín
3. Sdružení VPÚ DECO Praha, a.s., Podbabská 20/1014, Praha 6 a SATER – PROJEKT, s.r.o., Plynárenská 671, Kolín IV

Zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky dne 24.6.2003 v souladu s doporučením komise. Uchazečům bylo zasláno oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 24.6.2003 č.j.: 16084/2003-20.

Společnost VPÚ DECO PRAHA, a.s., se sídlem Podbabská 20/1014, 160 00 Praha 6, za kterou jedná představenstva Ing. Petr Nosek a místopředseda představenstva Ing. Milan Kubeš, a společnost SATER – PROJEKT, s.r.o., se sídlem Plynářská 671, 280 00 Kolín IV, za kterou jedná jednatelé Ing. arch. Leo Provaz a Ing. Zdeněk Dobiáš, které dne 29.5.2003 uzavřely Smlouvu o sdružení podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku v platném znění, za účelem podání společné nabídky na výše uvedenou obchodní veřejnou soutěž s tím, že podle čl. III. uvedené Smlouvy jedná za toto sdružení společnost VPÚ DECO PRAHA, a.s., prostřednictvím Ing. Petra Noska a Ing. Milana Kubeše (dále jen „uchazeč“). Uchazeč obdržel rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky dne 30.6.2003.

Dne 10.7.2003 obdržel zadavatel námitky uchazeče proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky.

Po přezkoumání námitek statutární zástupce zadavatele rozhodnutím ze dne 18.7.2003 č. 93/2003 námitkám nevyhověl s poučením o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele u orgánu dohledu, kterým je Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“).

Uvedené rozhodnutí statutárního zástupce uchazeč obdržel dne 29.7.2003.

Návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele obdržel ÚOHS i zadavatel dne 8.8.2003. Tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, jehož účastníky jsou:

- a) zadavatel,
- b) uchazeč,
- c) HYDROPROJEKT CZ, a.s., se sídlem Tábořská 31, 140 16 Praha 4, za niž jedná představenstva a generální ředitel Ing. Miroslav Kos, CSc. a člen představenstva a technický ředitel Ing. Vladimír Míkule,
- d) Centropjekt Zlín, a.s., se sídlem Štefánikova 167, 760 30 Zlín, za niž jedná představenstva a generální ředitel Ing. Vladimír Kudela.

V návrhu uchazeč uvedl, že po nahlédnutí do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek zjistil, že při hodnocení prvního, druhého kritéria a pátého kritéria zadavatel hodnotil nabídky pouze počtem přidělených bodů bez slovního vyjádření a důvody počtu přidělených bodů nijak blíže nespecifikoval. Bez slovního zdůvodnění počtu přidělených bodů u uvedených hodnotících kritérií nemůže zadavatel prokázat, že vybral nejvhodnější nabídku. Dále uchazeč uvádí, že zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách ke slovnímu způsobu hodnocení jednotlivých nabídek uvedl, že nemá možnost ovlivnit jednotlivé členy komise, aby vyjadřovali svůj názor písemnou formou a tento požadavek uchazeče, dle vyjádření zadavatele, nemá ani oporu v zákoně. Hodnocení má být průkazné a transparentní a musí být o něm pořízena písemná zpráva podle § 37 odst. 1 zákona. Tato zpráva musí obsahovat kromě výsledku hodnocení jednotlivých nabídek i způsob výběru nejvhodnější nabídky a podle § 37 odst. 1 písm. h) i zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Uchazeč je proto názoru, že u nekvantifikovatelných kritérií musí komise ve zprávě o posouzení a hodnocení slovně zdůvodnit počet přidělených bodů. Uchazeč má za to, že jeho nabídka byla v hodnotících kritériích uvedených pod písm. A), B), D) a E) srovnatelná s nabídkou, která byla vybrána zadavatelem jako nejvhodnější a dále je uchazečova nabídka oproti vybrané nabídce lepší v kritériu nabídkové ceny, která u uchazeče činí 84% ceny vítězně

nabídky, rozdíl činí 1 212 250,-Kč. Uchazeč zastává názor, že nepřezkoumatelný způsob hodnocení podle nekvantifikovatelných kritérií umožnil zadavateli přednosti nabídky uchazeče oproti vybrané nabídce. Takový postup je ve zjevném rozporu s § 11 odst. 2 zákona.

Na základě uvedených skutečností uchazeč žádá, aby ÚOHS zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 24.6.2003 a uložil zadavateli provést nový výběr nejvhodnější nabídky.

Ve stanovisku ze dne 18.8.2003 zadavatele k návrhu uchazeče uvedl, že v zadání obchodní veřejné soutěže v Obchodním věstníku ze dne 16.4.2003 byl stanoven způsob hodnocení nabídek. Nabídky byly hodnoceny váženým bodovým systémem, rozsah bodovací stupnice byl vymezen od 1 do 10 bodů, přičemž vyšší počet bodů představuje lepší hodnocení. Každý člen komise hodnotil předložené nabídky podle jednotlivých kritérií samostatně. Členové komise po řádném seznámení se s nabídkami vycházeli z údajů nabídek a přidělování bodů bylo plně v jejich kompetenci. Vyšší počet bodů přidělených každým jednotlivým členem komise znamenal lepší hodnocení v daném kritériu. Přepočtené bodové hodnoty dané nabídky členem komise byly sečteny do celkového hodnocení nabídky. V kritériu reference požadoval zadavatel uvést zakázky v oblasti bytové a související infrastrukturní výstavby. Dále zadavatel uvedl porovnání referencí v oblasti bytové výstavby uvedených v nabídce vítězného uchazeče v porovnání s referencemi uchazeče. Zadavatel má za to, že vítězný uchazeč v oblasti bytové a infrastrukturní oblasti zcela zřetelně lépe splnil toto kritérium než ostatní uchazeči. Zadavatel má za to, že i v tomto případě postupovali členové komise v souladu se zákonem a vítěznému uchazeči, který prokázal vyšší počet realizovaných zakázek, byl přidělen vyšší počet bodů. K námitce uchazeče vztahující se k nemožnosti prokázat důvodnost stanovení pořadí nabídek a tím i znemožnění přezkoumatelnosti zadavatel uvedl, že při rozdílných názorech jednotlivých členů komise nelze dost dobře vyjádřit slovně všechny důvody pro referenci té které nabídky a za druhé proto, že matematické vyjádření v rámci bodového systému je ve skutečnosti daleko přesnější než jakékoliv slovní vyjádření a navíc samotný výčet referencí dokazuje, zejména ve vyjádření ve finančním objemu, že uchazeč Hydroprojekt v daném kritériu byl evidentně úspěšnější. Hodnocení v kritériu reference mělo i určitý význam pro hodnocení pracovního týmu k realizaci předmětu veřejné zakázky. Je-li vítězný uchazeč úspěšnější v oblasti realizace zakázek bytové výstavby, pak to vypovídá i o úspěšnosti realizačního týmu.

Zadavatel má za to, že žádný z argumentů uchazeče nezpochybňuje správnost postupu zadavatele, a že rozhodnutím zadavatele nebyl porušen zákon a proto žádá, aby návrh uchazeče byl zamítnut.

ÚOHS po posouzení a prošetření návrhu vydal rozhodnutí č.j. S 564-OR/03-607/140/ZH ze dne 4.10.2003, ve kterém uvedl, že zadavatel porušil ustanovení § 37 odst.1 písm. g) a h) ve spojení s § 6 odst. 2 zákona tím, že zpráva o posouzení a hodnocení neobsahuje stručný popis způsobu hodnocení nabídek a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, a že zadavatel transparentně nezdůvodnil výběr nejvhodnější nabídky, čímž je rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 24.6.2003 nepřezkoumatelné, a proto podle § 59 písm a) cit. zákona zrušil rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a zadavateli uložil provést nový výběr nejvhodnější nabídky.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil zejména tím, že při hodnocení nabídek komisí musí členové komise k hodnotícím tabulkám připojit i písemné zdůvodnění počtu přidělených bodů, resp. stručné slovní okomentování svého názoru a postupu, který vedl k přidělení konkrétního počtu bodů, případně na základě jaké úvahy přidělil té které nabídce vyšší nebo nižší počet bodů. Přidělený počet bodů musí proporcionálně odpovídat údajům uvedeným v nabídkách uchazečů. Nejvhodnější nabídkou se rozumí nabídka nejlépe splňující kritéria vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže. Zpráva o posouzení a hodnocení ze dne 24.6.2003 neobsahuje stručný popis způsobu hodnocení nabídek a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky.

Při hodnocení kritéria A) Reference o obdobných zakázkách uskutečněných uchazečem, vyjádřili jednotliví hodnotitelé svůj názor pouze číselně tj. přidělením bodů bez popisu hodnocení tohoto kritéria. Takový způsob hodnocení není transparentní a může vést ke zvýhodnění některého z uchazečů. Hodnocení kritéria reference musí vycházet z údajů v nabídce, tak jak zadavatel požadoval v zadání. Aby bylo celkové hodnocení nabídek transparentní s možností jeho ověření správnosti a přezkoumání výběru nejvhodnější nabídky, je třeba znát důvody, které vedly jednotlivé hodnotitele k rozdílnému bodovému hodnocení u stejného kritéria. Z toho vyplývá, že je nezbytné rozdílné názory hodnotitelů doprovodit písemným komentářem s uvedením důvodů, které vedly hodnotitele k přidělení příslušného počtu bodů. Tato zdůvodnění bodových rozdílů nejsou k tabulkám jednotlivých hodnotitelů připojena jako součást zprávy o posouzení a hodnocení. Zákon předpokládá, že komise bude hodnotit nabídky jako celek s tím, že každý ze členů komise má ve smyslu ustanovení § 33 odst. 3 zákona právo zdůvodnit svůj odchýlný názor proti názoru většiny v zápisu o jednání. Zpráva neobsahuje zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 písm. h) zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal zadavatel v zákonné lhůtě rozklad ze dne 3.11.2003 ve kterém uvádí, že s cit. rozhodnutím ÚOHS nesouhlasí. Ve zprávě o posouzení a hodnocení se uvádí v odst. 3: předseda komise seznámil členy komise se způsobem posouzení a hodnocení nabídek podle kritérií a vah tak, jak bylo stanoveno ve vyhlášení soutěže, tzn., že předseda přečetl znění obchodní veřejné soutěže, toto znění nejenom, že bylo přečteno, ale bylo k dispozici všem členům komise při jednání. Způsob hodnocení byl zvolen a proveden plně v souladu s vyhlášením soutěže a zápis tuto skutečnost plně vystihuje. Zákon o zadávání veřejných zakázek nedefinuje způsob, jakým má být stručný popis učiněn. Zadavatel má za to, že použitý postup je v souladu se zákonem a že požadavek zákona byl ve skutečnosti stručnou, ale dostatečně vypovídající formou dodržen. Zadavatel nesouhlasí rovněž s názorem ÚOHS, že nebyl výběr nejvhodnější nabídky řádně zdůvodněn a že tedy bylo porušeno ustanovení § 37 zákona. Způsob výběru nejvhodnější nabídky byl stanoven v zadání. Nabídky byla hodnoceny váženým bodovým systémem. Členové komise po řádném seznámení se s nabídkami vycházeli z údajů nabídek a přidělování konkrétních bodových hodnot bylo plně v jejich kompetenci. Vyšší počet bodů přidělených každým jednotlivým členem znamenal lepší hodnocení v daném kritériu, tzn. slovně vyjádřeno, ten z účastníků soutěže, který obdržel od člena komise vyšší počet bodů, byl pro člena komise v daném kritériu lepší. Přepočtené bodové hodnoty byly sečteny do celkového hodnocení nabídky. Každý člen si pečlivě prostudoval nabídku a v souladu se zveřejněným způsobem hodnocení ji přidělil určitý počet bodů. Toto přidělení počtu bodů samozřejmě nebylo náhodné, členové komise si pečlivě připravili vlastní hodnocení jednotlivých nabídek. Na základě toho přidělili určitý počet bodů. Vzhledem k tomu, že bylo v zadání stanoveno, že nabídky budou hodnoceny váženým bodovým systémem (body 1 – 10), byly proto

přílohou zprávy bodovací tabulky jednotlivých členů komise. Bodovací systém je prakticky nejobektivnějším způsobem hodnocení a také nejtransparentnějším. Ze stejného důvodu i zdůvodnění výběru nevhodnější nabídky jednoznačně poukazuje na výsledek bodového hodnocení. Zákon výslovně ani znění obchodní veřejné soutěže nestanovilo jiný, slovní způsob hodnocení. Zadavatel z toho důvodu ani nepovažoval za potřebné myšlenkové úvahy jednotlivých členů komise vedoucí k přidělenému počtu bodů orgánu dohledu předkládat. Vzhledem k požadavku vyslovenému napadeným rozhodnutím orgánu dohledu však v příloze tohoto rozkladu slovní zdůvodnění zadavatel předkládá. Zadavatel rovněž nesouhlasí s vyjádřením, že zákon předpokládá, že komise bude hodnotit nabídky jako celek. Toto tvrzení je ve zcela zřejmém rozporu s principy českého právního řádu. Konečný výsledek, který je dán bodovým hodnocením všech členů komise se však ne vždy musí ztotožňovat s názorem každého jednotlivého člena komise a proto zákon umožňuje členu komise vyjádřit svůj odchylný názor (§ 33 odst. 3 zákona). Bodový systém hodnocení umožňuje dospět k přesvědčivému většinovému rozhodnutí. Komise tedy nerozhoduje „jako celek“, výsledek je dán součtem hodnocení jednotlivých členů komise. Zákon ostatně nikde nemluví o povinnosti komise rozhodovat jako celek jednomyslně.

Zadavatel konstatuje, že posuzování a hodnocení nabídek proběhlo podle jeho názoru plně v souladu se zákonem a není důvod zrušit rozhodnutí zadavatele pro porušení zákona. Z těchto důvodů zadavatel žádá, aby rozhodnutí Úřadu bylo na základě tohoto rozkladu změněno tak, že návrh uchazeče se zamítá a rozhodnutí zadavatele o výběru nevhodnější nabídky se potvrzuje.

Ve vyjádření k rozkladu ze dne 20.11.2003 uchazeč uvedl, že trvá na podaných námitkách a ztotožňuje se s argumentací uvedenou v rozhodnutí Úřadu. Dále uchazeč uvádí, že trvá na svém právním názoru, že v dané věci je rozhodnutí zadavatele nepřezkoumatelné bez ohledu na to, že zadavatel použil bodovací systém, který je zárukou transparentnosti. K písemnému odůvodnění přidělených bodů jednotlivými členy komise uchazeč poznamenává, že tato písemná odůvodnění neúspěšně požadoval již před podáním námitek a ze stanoviska zadavatele k návrhu uchazeče usuzuje, že slovní odůvodnění způsobu hodnocení u nekvantifikovatelných kritérií v době vydání rozhodnutí zadavatele o výběru nevhodnější nabídky neexistovalo. Dále ve stanovisku uchazeč uvádí, že se v žádném případě neztotožňuje s některými závěry členů hodnotící komise ve kterých se uvádí, že VPÚ DECO PRAHA a.s. je profesně zaměřeno na stavby dopravní. V nabídce uchazeče jsou přiloženy „profesní životopisy“ členů pracovního týmu, ze kterých vyplývají zkušenosti zaměstnanců uchazeče z oblasti staveb pozemních občanských a bytových. Rovněž za nesprávnou považuje uchazeč i argumentaci členů komise při hodnocení kritéria „Materiální, technické a programové vybavení ke splnění veřejné zakázky“ a odůvodnění počtu přidělených bodů odpovídající počtu počítačů a jiné výpočetní techniky nebo dokonce knih v odborné knihovně. Podle jeho názoru má smysl posuzovat toto kritérium jen do té míry, zda materiální vybavení uchazeče je k realizaci zakázky postačující a také z hlediska jeho kvalitativní úrovně.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím podle § 59 písm. a) zákona rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 24.6.2003 č.j.: 16084/2003-20 zrušil a uložil zadavateli provést nový výběr nejvhodnější nabídky, nerozhodl z důvodu neúplného zjištění skutkového stavu posuzovaného případu správně a v souladu se zákonem.

Jak je ve zprávě o posouzení a hodnocení ze dne 23.6.2003 uvedeno, komise hodnotila podle zveřejněného způsobu výběru nejvhodnější nabídky. Součástí této zprávy je tabulka, která uvádí ve zkrácené formě vyhlášená kritéria a jména uchazečů. V tabulce jsou uvedena tato kritéria:

1. kritérium reference
2. kritérium prac. tým
3. kritérium cena
4. kritérium čas
5. kritérium vybavení

Z přiložených vyplněných tabulek jednotlivými členy komise vyplývá, že nabídky byly hodnoceny podle těchto kritérií. Členové komise i přes určité individuální rozdíly v hodnocení dospěli k jednoznačnému výsledku hodnocení, které bylo dáno součtem bodů od jednotlivých členů komise, což je uvedeno v tabulce, která je součástí zprávy. Ve zprávě je pak uvedeno pořadí nabídek, jako výsledek bodového hodnocení všech kritérií, se kterým souhlasila většina členů komise. Pouze dva členové komise se zdrželi hlasování. Výhradu dvou členů komise, že zadavatel zvolenými kritérii neumožnil dát přednost místním firmám a proto doporučili zadavateli zvážit tuto skutečnost při hodnocení. Zadavatel správně tuto výhradu neakceptoval, neboť by tím porušil ustanovení § 11 odst. 1 zákona.

Je však skutečností, že jednoznačné a transparentní zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky zpráva neobsahovala.

Z rozkladu zadavatele však vyplývá, že přidělení počtu bodů nebylo náhodné, neboť členové komise si připravili vlastní hodnocení jednotlivých nabídek a na základě toho přidělili určitý počet bodů. Vzhledem k tomu, že bylo v zadání stanoveno, že nabídky budou hodnoceny váženým bodovým systémem (body 1 – 10), byly proto přílohou zprávy bodovací tabulky jednotlivých členů komise. Zadavatel z toho důvodu nepovažoval za potřebné myšlenkové úvahy jednotlivých členů komise vedoucí k přidělenému počtu bodů orgánu dohledu předkládat ke zprávě o posouzení a hodnocení nabídek. Vzhledem k požadavku vyslovenému napadeným rozhodnutím orgánu dohledu však předložil slovní zdůvodnění dodatečně, jako přílohu rozkladu.

Z důvodu objasnění postupu zadavatele při hodnocení nabídek a zpracování zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, zejména jejího zdůvodnění ve smyslu ust. § 37 odst. 1 písm. h) zákona, byl proveden výslech svědka JUDr. Jana Wagnera, který se uskutečnil dne 24.11.2003. Z příslušného protokolu vyplynulo, že hodnocení nabídek proběhlo tak, že členové komise vyplnili svobodně a bez jakéhokoliv ovlivňování prázdný formulář bodovací tabulky. Na základě jednotlivých tabulek pak bylo sečteno celkové bodové hodnocení, které bylo základem pro usnesení komise a také pro sestavení zprávy. Slovní poznámky členů vysvětlující přidělení bodů jednotlivým nabídkám nebyly zařazeny do vlastní zprávy, neboť jak svědek uvedl, ze zákona postačuje stručný popis hodnocení. Dále bylo právnímu zástupci uchazeče nahlédnutí do zprávy o posouzení a hodnocení a byl jim poskytnut i podrobný výtah z bodového hodnocení tak, aby

bylo zřejmé rozdělení bodů podle jednotlivých kritérií. Nebylo však umožněno nahlédnutí do tabulek hodnocení jednotlivých členů komise a tedy ani do slovního zdůvodnění jednotlivých členů komise.

Na základě posouzení uvedených podkladů jsem dospěl k závěru, že zadavatel sice pochybil tím, že neumožnil uchazeči nahlédnout do úplného popisu hodnocení, které mělo být součástí zprávy o posouzení a hodnocení avšak tento nedostatek způsobený zadavatelem byl napraven v průběhu správního řízení a uchazeč se s tímto odůvodněním dodatečně seznámil a zaslal ÚOHS k němu své stanovisko.

Z podaného odůvodnění je naprosto zřejmé jakými myšlenkovými pochody se ubíralo hodnocení jednotlivých členů komise. Bylo též prokázáno, že hodnotící zpráva včetně jejího zdůvodnění byla zpracována v průběhu hodnocení nabídek, nikoliv dodatečně, jak se domnívá uchazeč ve svém vyjádření k rozkladu.

Ke stanovisku uchazeče k rozkladu, ve kterém považuje za nesprávnou argumentaci členů komise při hodnocení kritéria „Materiální, technické a programové vybavení ke splnění veřejné zakázky“ a odůvodnění počtu přidělených bodů uvádím, že pokud členové komise dospěli k závěru, že uchazeč, který má větší absolutní počet výpočetní techniky má být hodnocen lépe, než uchazeč, který má vybavení postačující k plnění veřejné zakázky, že takto provedené hodnocení je správné, neboť zadavatel musí hodnotit jak kvantitu tak i kvalitu tohoto vybavení. V daném případě totiž nejde o posuzování „dalšího předpokladu pro plnění veřejné zakázky“ ve smyslu § 2f zákona, kdy zadavatel posuzuje splnění tohoto předpokladu pouze vyjádřením „splnil“ – „nesplnil“.

Pro úplnost dodávám, že úkolem ÚOHS je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. Jednotlivá kritéria hodnocení, tak jak je provedla komise byly popsány výše. ÚOHS odkazuje uchazeče na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2 A 1/99, str. 12 ze dne 17.6.1999, kde se uvádí, že pravomoci orgánu dohledu sahají do úrovní těch činností zadavatele, která obecně vyjádřeno, vytváří prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Nelze přezkoumávat úvahy členů komise, resp. týmu přizvaných odborníků, neboť tím by orgán dohledu ve svých důsledcích sám se stylizoval do role zadavatele a určoval by, která zakázka má vyhovět stanoveným kritériím a také v soutěži zvítězit. To platí i pro nezaměnitelnou roli zadavatele. Orgán dohledu nemůže přebírat odpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky, neboť k tomu nemá odborné předpoklady.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí změnit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské
soutěže

Obdrží:

1. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1, zast. ministrem JUDr. Pavlem Němcem
2. VPÚ DECO PRAHA, a.s., Podbabská 20/1014, 160 00 Praha 6, za niž jednají předseda představenstva Ing. Petr Nosek a místopředseda představenstva Ing. Milan Kubeš
3. HYDROPROJEKT CZ, a.s., Táborská 31, 140 16 Praha 4, za niž jedná předseda představenstva a generální ředitel Ing. Miroslav Kos, CSc. a člen představenstva a technický ředitel Ing. Vladimír Mikule
4. Centropjekt Zlín, a.s., Štefánikova 167, 760 30 Zlín, za niž jedná předseda představenstva a generální ředitel Ing. Vladimír Kudela
5. spis.